

'SPANNINGEN IN EEN GROEP? DIE VOEL EN ZIE IK GEWOON'

INTERVIEW door Ben Kuipers en Eric van der Wal

TEKST Wilbert Geijtenbeek

Daniël Dekker is nationaal bekend als radiomaker. Maar ook achter de schermen heeft zijn stem impact. Dekker is de stille kracht achter het opwaarts toelopende Nederlandse succes in het Eurovisie Songfestival. Dat doet hij met sociale souplesse, diplomatiek en goed gevoel voor de groepsverhoudingen. Omdat hij dit jaar stopt als senior delegatielid van het Songfestival, interviewen we hem. Over impact, perfectionisme, sociale spanning en het zoeken naar harmonie.

In de Waalwijkse namiddag schijnt de zon nog fel op het terras. Maar het Brabantse stadje maakt zich al klaar voor het muziekfeest op het plein dat deze avond zal plaatshebben. Artiesten als André Hazes, Frans Bauer, Jan Smit, Sienke Peeters, Tino Martin en Wolter Kroes treden er gratis op voor de toegestroomde fans. Daniël Dekker, als hoofdredacteur van Sterren NL, een online radioplatform van de publieke omroep, organiseert de evenementen, waarvan er een reeks door het land gepland staan. Voor dit platform presenteert Dekker *Gouden Uren* en *De Weekendborrel*. En voor AVROTROS iedere zaterdag en zondag het live programma *Muziekcafé*. In 2014 won Dekker de Buma Gouden Harp voor zijn loopbaan.

Dekkers werkelijke naam is Henk Bakhuijsen. Zijn radioschuilnaam dankt hij aan het begin van zijn carrière, als radiopiraat. 'Daniël vond ik wel een stoere naam. In het telefoonboek vond ik de naam Dekker.' Dat allitereerde lekker en dus heet Bakhuijsen sinds-

dien Dekker, al zijn beide voornamen voor hem inwisselbaar. 'Ik vind het belangrijker dat je mij tutoyeert in dit interview.' Gevoursvoeyd opgetekende interviews vindt Dekker namelijk de sfeer tekort doen. 'Ik heb daar vaak discussies over met journalisten. Spreek je mij met u aan, dan zou ik heel anders reageren op je vraag.'

Naast zijn hoofdredacteurschap van Sterren NL is de Amsterdammer Dekker voorzitter van de raad van toezicht van de supportersvereniging van Ajax. Ook is hij sinds twee jaar ambassadeur van de stichting Metakids, een goed doel voor kinderen met stofwisselingsziekten. Maar vooral is hij actief geweest als de stille kracht achter de Nederlandse inzendingen voor het Eurovisie Songfestival. Dat begon in 2010, toen twee op de drie Nederlanders vonden dat Nederland er niet langer aan mee moest doen. Dekker trad namens AVROTROS als 'senior delegatielid' aan en begon aan een tien jaar durende opbouw van een

professioneel team. Die lange adem pakte goed uit: in 2013 verbrak het team de zeven jaar durende vloek van uitschakeling in de voorrondes. Daaraan voorafgaand presenteerde hij zijn radioshow *De Gouden Uren* vanaf de locatie en verzorgde het commentaar voor televisie. Zangeres Anouk bereikte in 2013 een negende plek met *Birds*. Eén jaar later overleden Waylon en Ilse de Lange de tweede positie. In 2015 werd Trijntje Oosterhuis uitgeschakeld. Daarna volgden goede prestaties van Douwe Bob en O'G3NE. Dit jaar culmineerde dat in de hoofdprijs. Een van zijn andere missies, is het promoten van Nederlandstalige muziek. Terwijl de artiesten op het plein vast inzingen, zegt Dekker: 'Wist je dat deze muziek flink populair is onder de jeugd? Niet vreemd – het feestcafé, de après-skihut, in dat soort steeds gewildere gelegenheden wordt dat genre veel gedraaid. Dit wordt vaak miskend, maar eigenlijk is dit Nederlands cultuurgood.'

Vind je dat er te weinig muziek uit eigen land wordt gedraaid?

Ik heb er met verschillende journalisten van de Volkskrant en NRC Handelsblad vaak genoeg over gesproken. In de hoogtijdagen trokken de Toppers in drie, vier dagen al gauw 250.000 mensen aan, maar behalve flauwigheden over publiek en kwaliteit van de artiesten, geen letter daarover in de kranten. Journalist Gijs Groenteman van het Parool schreef onlangs quasilollig in zijn column over de Nederlandse zanger Tino Martin – inmiddels twee keer uitverkocht in Ziggo Dome en nu in het Olympisch Stadion – over hoe het kan dat hij Tino Martin niet kent. Tussen de regels door lees je wat de reden was: hij vindt hem een fenomeen uit "domme talkshows, liedjesprogramma's en quizzen" die hij niet kijkt. Kortom: domme volkse muziek van slechte kwaliteit. Zo arrogant. Meten met een dubbele maat, want zo schrijven Nederlandse journalisten nou nooit over populaire buitenlandse artiesten. En waarom zou je het niet omdraaien? Blijkbaar is Tino Martin razend populair. Er zijn dus mensen die zijn optredens echt leuk vinden. Waarom is dat geen nieuws, dan?

'IN DE PRAKTIJK BEN IK EEN MENTAL COACH, EEN PEACEMAKER, EEN VREDESTICHTER. IK ZORG VOOR ONTSPANNING EN HUMOR'

Zie je jezelf als leider van deze groep?

'Nou, ik hoef deze artiesten niet te redden – ze verkopen prima. Nee, ik zie mezelf meer als een belangenbehartiger, als een soort poortwachter, voor hun luisteraars en fans. Ik kom uit een gezin waar we leerden oog te hebben voor verschillende belangen. Overal waar ik aanschuif om mee te praten, in het omroepoverleg of met de artiesten, treed ik zo op. Dus als – zoals zeer recent – Marco Borsato vijf keer De Kuip vult – een unicum! –, dan stel ik in de omroepvergadering de vraag: waarom draaien wij in deze periode eigenlijk zo weinig muziek van deze artiest?'

Hoe kijkt Hilversum naar het winnen van het Eurovisie Songfestival?

'Te vaak heb ik mensen om me heen, ook in Hilversum, horen zeggen, dat het songfestival weinig voorstelt. In hun ogen is het misschien geen muziek die er toe doet. Desondanks hebben we dit jaar gewonnen. De winst is het gevolg van tien jaar lang gefocust bouwen en tot de laatste seconde van de finale doorzetten. Ik denk dat we, als we nog eerder professioneel hadden gewerkt, sneller de titel van het grootste muziekevenement ter wereld hadden kunnen winnen.'

Wat doet een senior delegatielid eigenlijk precies?

'Functioneel zit ik in de selectiecommissie die de inzending bespreekt en songs vergaart, die gesprekken voert met iedereen die daarna in de delegatie opgenomen wordt. In de praktijk heeft mijn rol ook wel iets weg van een mental coach. Een peacemaker, een vredestichter. Ik zorg voor ontspanning en humor.'

De smeerolie in het team?

'Ja, als een soort producer. Ik doe mijn huiswerk goed. Dat is in dit project gewoon nodig – iemand die de weg weet in zo'n telkens wisselende omgeving. Je moet weten dat je met het team op locatie twee volle weken met elkaar doorbrengt. Dat trekt een enorme wissel op mensen, die hun partner, hun kinderen een tijdje niet zien. En in die twee weken moeten ze gezamenlijk op de top van hun kunnen presteren. In de afgelopen tien

jaar heb ik een groot extern netwerk kunnen opbouwen en dat maakt het makkelijker om mensen vanuit verschillende invalshoeken bij de productie te betrekken. Soms voor overleg over het liedje of over hoe we het optimaal tot zijn recht kunnen laten komen. Door dat we de afgelopen jaren met Ilse de Lange, Waylon, Douwe Bob, Anouk, en O'G3NE prettig hebben samengewerkt, is er waardering voor onze inbreng ontstaan. De Duitsers zeiden tegen ons: hoe doet Nederland dat, zulke goede artiesten? Wij doen alles om de top te bereiken. Ook voor mij geldt dat ik succes wilde bereiken met onze artiesten. Dat is gelukt.'

Welke spanningen in het team heb jij opgelost?

'Je moet weten, AVROTROS stuurt zes mensen op pad, zij ondersteunen de artiest, en de *backing vocals*. Dit jaar bestond het team uit veertien mensen. Het team heeft een gezamenlijk doel en tegelijkertijd zijn er verschillende individuele behoeften, belevingen en belangen. Daar zicht op krijgen en erop sturen lukt niet als je elkaar uitsluitend in actie op de werkvloer treft. Daarvoor is de hectiek te groot. Bijpraten met elk van die veertien, bijvoorbeeld in een restaurant aan het eind van de dag, is niet goed mogelijk. De groepsdynamiek moet in zekere zin gemanaged worden. Daar houd ik me mee bezig. Presteren op het songfestival is te vergelijken met topsport, en net als daarbij kan het toewerken naar het beoogde doel spanningen opleveren. Mocht dat zo zijn, dan registreer ik dat. En indien nodig zorg ik ervoor dat het wordingsproces doeltreffend verloopt. Het gaat daarbij om het afstemmen van behoeften en belangen. Ieder teamlid is belangrijk voor de te leveren prestatie.'

Wat kun jij dan betekenen voor het team?

'Het team eromheen moet het succes van de artiest ondersteunen. Je kunt je voorstellen dat dat veel van je vergt. Ik probeer alle reisgenoten zoveel mogelijk te leren kennen, zodat ik weet wat hen bezighoudt. Dat schept een band en daarmee groeit het onderlinge vertrouwen. Zelf heb ik geen belang en dus kan ik gelijk-

waardig contact maken met iedereen in het team die een ondersteunende rol heeft. Ik kan oprecht zeggen: ik doe het voor jullie.'

En je kunt sommige teamleden gerust stellen en opbouwende kritiek geven?

'Dat heb ik zeker kunnen doen de afgelopen tien jaar. Die rol is mij gegund vanuit het opbouwen van die vertrouwensband. Net zoals dat in andere bedrijven ook gebeurt. Met Duncan had ik die band ook. Hij was 24 jaar en had nog nooit voor meer dan 400 mensen opgetreden. Hij heeft het uitstekend gedaan met een gedegen team achter zich. Om de sfeer helemaal ontspannen en vertrouwd te maken voor een feilloos optreden hebben we zijn partner ook meegenomen naar Tel Aviv. Dan hoefde die zich niet af te sluiten voor allerlei belangstellenden en de media. En kon hij volop meegenieten en Duncan steunen waar nodig. Ik heb ervaren dat de teamleden elkaar voor de volle honderd procent moeten kunnen vertrouwen. Zo niet? Dan komt het te bereiken doel in gevaar.'

Waar komt jouw gespitsheid op harmonie vandaan?

'Ik had een Indische moeder – ik denk dat de Indische gewoonten mij hebben gevormd op dat vlak. Het adagium was: "pas je aan, wees de beste en val niet op". Indische mensen zijn sterk op de ander gericht, dat was bij ons thuis dus ook zo. Harmonie telde, ten koste van alles. In ons gezin – mijn twee zusjes en ik – mocht er nooit ruzie zijn. Veel Indische ouderen hebben de oorlog in Indonesië meegemaakt. Over hun ervaringen daar, daar werd vrijwel nooit over gesproken. De traumatische ervaringen droegen zij echter

wel bij zich. En dat bracht ook voor ons als kinderen voelbare spanning met zich mee. Ik heb in het gezin dus de sociale spanning leren proeven. In groepen probeer ik spanningen altijd te downsizen. In mijn beleving is het niet zo moeilijk om oog te hebben voor hoe een groep erbij staat – ik voel en zie dat gewoon. Daar komt bij dat ik een groot verantwoordelijkheidsgevoel heb. Mijn vader is jong overleden. Hij was 54

**'IK HEB ERVAREN DAT
DE TEAMLEDEN ELKAAR
VOOR DE VOLLE HONDERD
PROCENT MOETEN
KUNNEN VERTROUWEN.
ZO NIET? DAN KOMT HET
TE BEREIKEN DOEL IN
GEVAAR.'**

toen hij stierf. Ik was 27 jaar oud. Toen het gebeurde, heb ik mijn moeder beloofd dat ze nooit alleen zou zijn met kerst en oud en nieuw. Dat heb ik tot haar dood toe volgehouden. Dat verzorgende hoort ook bij mijn karakter. Neem dit evenement hier in Waalwijk. Eerder vanmiddag heb ik lunch gehaald voor de meisjes die achter de schermen de bandjes ontvangen. Het draagt bij aan een fijne werksfeer, een ieder moet zich gewaardeerd voelen en op het oog kleine dingen helpen daarbij.'

Hoe past die behulpzaamheid bij een radiocarrière?

'Die relatie is niet vanzelfsprekend. Ik begon mijn loopbaan bij Decibel Radio – een zeer vruchtbaar Amsterdams broeinest – met Jeroen van Inkel en Adam Curry. Ik had al gauw door dat ik meer wilde doen met mijn leven. Wel nam ik mezelf voor om niet mijn leven lang plaatjes te blijven draaien. Na je veertigste ziet dat er gewoon sneu uit. Dan liever bijdragen aan een betere wereld. Dat is overigens niet gelukt, want ik blijf plaatjes draaien toch te leuk te vinden.'

Is er een spanning tussen radio maken en de wereld verbeteren?

'Het mediawereldje kan erg lelijk zijn. Ik ontdekte dat op de dag dat presentator Willem Ruys plotseling overleed. Ik sprak met een collega-dj over hoe erg ik het vond. Dat is een van de situaties die me is bijgebleven. Hij zei: *Erg? Helemaal niet erg, we schuiven gewoon allemaal een plekje op.* Ik dacht toen: Wow, dit is dus het wereldje, waar ik ben gaan werken. Het gaat over lijken. Hilversum kan een slangenkuil zijn. Er zijn schaarse banen te verdelen, die inhoudelijk en financieel behoorlijk aantrekkelijk zijn. En schaarste brengt niet altijd het beste bij mensen naar boven. Niet dat er voortdurend mensen bezig zijn om anderen bewust pootje te lichten, nee het is een patroon dat in de loop der tijd is ontstaan. En velen identificeren zich daarmee. Het is voor hen belangrijk dat de mediacarrousel voor hen gunstig blijft draaien. Ook hier gaat de vergelijking op met het bedrijven van topsport; het gaat om de details.'

Ambitie kan jou tegelijkertijd niet ontzegd worden. Waar ligt het verschil tussen de top willen bereiken en over lijken gaan?

'Oh, ik kom zeker goed voor mezelf op. Ik wil graag mijn gelijk halen. Ik zet zonder moeite een stapje extra. Maar ik kan me niet voorstellen dat ik zo'n uitspraak over Willem Ruys zou doen. Ik vind het heel erg als iemand plotseling overlijdt, voor de nabestaanden, voor de vrienden. Ik denk in zo'n situatie niet na over wat dat voor mezelf betekent.'

Ben je te aardig?

'Dat is me wel eens toegesnuwd, ja, dat ik nooit zou slagen, omdat ik veel te aardig ben. Ook hebben mensen mij wel eens gezegd dat ze bij mij nooit wisten waar ze aan toe waren. Want ik werd nooit echt boos. Ik zie dat als een compliment, maar ik snap ook dat ze in Hilversum willen weten wat ze aan je hebben. Want dan kunnen ze je gebruiken. Ik ben ietsje meer ongrijpbaar, ietsje meer op mijn hoede. Zaken zijn zaken en vrienden zijn vrienden, dat moet je in Hilversum niet door elkaar halen, want dan wordt het allemaal te verwarrend.'

Wat had je kunnen zijn, wat je niet bent geworden?

'Een beslisser, zonder programma-inhoudelijke verantwoordelijkheid. Ik zie dat veel mensen die carrière maken in de media een dergelijk pad inslaan. Voor mij is de inhoudelijke kant van vooral het radio maken altijd leidend gebleven. Daar ligt mijn hart. Ik denk graag mee over beleid en richting; bepaalde functies zouden het evenwicht tussen inhoud en beleid voor mij teveel verstoren, en dat wil ik niet. Bovendien blijkt uit wetenschappelijk onderzoek dat bepaalde karaktereigenschappen van criminelen en beslissers (CEO's) van grote bedrijven nogal met elkaar overeenkomen. Teveel empathie is voor hen geen voordeel, en daar heb ik nou net wel een heleboel van.'

Kun je vertellen wat voor verleidingen je hebt weerstaan?

'Met sommige mensen laat ik me niet in. Als ik met zo iemand in een kringetje sta, dan zeg ik: *Ik ga even naar*

**'DE WINST IS HET GEVOLG
VAN TIEN JAAR LANG
GEFOCUST BOUWEN
EN TOT DE LAATSTE
SECONDE VAN DE FINALE
DOORZETTEN.'**

het toilet. En dan glip ik ertussenuit. Ik mijd sommige mensen. Ik heb een goede voelspriet voor mensen ontwikkeld. Als er in mijn systeem een krasje ontstaat, blijf ik aardig. Maar het achterste van mijn tong laat ik dan nooit meer zien, en ik heb een goed geheugen.'

Wat is voor jou als vredestitcher mis met een goed conflict, met, zoals Rinus Michels zei, een 'oorlogje op zijn tijd'?
'Alles. Kijk, ik heb ook mensen achter me gelaten die me dierbaar waren – omdat die relatie niet meer werkte. Ik weet dat als het niet schuurt, dat je dan ook geen resultaat boekt. Maar schuurt het in een gesprek over een verkeerd onderwerp, of gewoon tussen twee karakters, dan heb je er niets aan. Dat schuren moet een functie hebben, namelijk om er samen beter uit te komen. Daarbij zijn eerlijkheid en vertrouwen essentieel. Als die wil er niet is, dan heeft het geen zin om door te gaan – zakelijk noch privé.'

Is Tel Aviv 2019 je laatste songfestival geweest?
'Ja, ik stop ermee – dat kan ik hier wel vertellen. De cirkel is rond. Na tien jaar moet er ook weer iets anders, iets nieuws gebeuren. Het doel was het Songfestival weer te winnen, na een hele lange tijd. Met al dat muziktalent in ons land heb ik het vooral vreemd gevonden dat het 44 jaar geleden was. Dat wilde ik veranderen en ook bewijzen. Die missie is nu volbracht. Een goed moment om er een mooie krul onder te zetten. Ik doe veel, vind alles leuk, m'n radioprogramma's, mijn rol bij Ajax. En ik wil mij nu meer bezighouden met Metakids. Van deze stichting ben ik al een paar jaar ambassadeur. Dus het Songfestival is klaar, zo voelt dat echt. En wat is er nu leuker dan voor de tv de puntentelling volgen. Nu ik erover nadenk heb ik dat eigenlijk wel gemist.'

DANIËL DEKKER

Naam: Henk Bakhuijsen

Functie: Hoofdredacteur van online radioplatform en zender Sterren NL en eindredacteur AVROTROS

Leeftijd: 59 jaar

Opleiding: Scholengemeenschap Noord, Mavo-Havo, 1978

Eerdere functies:

- Medewerker bijzonder beheer, ICT Chase Manhattan Bank Amsterdam (1980-1987)
- Radiopresentator, Decibel Radio Amsterdam (1981-1985)
- Presentator Radio 10 (1987-1988)
- Presentator TROS Nachtwacht, Radio 1 en 2 (1988-1991)
- Presentator Middle of the Road Show, Radio 3 (1989-1991)
- Presentator Nationale Hitparade Top 100 en Mega Top 50 (1992-2005)
- Presentator TROS Gouden Uren (1998-2014)
- Eindredacteur Radio, AVROTROS (1999-nu)
- Voorzitter Ajax Supportersvereniging (2005-2017)
- Ajax Commissie Coronel 'Op Weg Naar Winst' (2007-2008)
- Juryvoorzitter Marconi Awards (2008-2010)
- Commentator Eurovisie Songfestival (2010-2013)
- Senior Delegatielid, Eurovisie Songfestival (2010-2019)
- Jurylid Edison Pop (2015-heden)
- Ambassadeur, Stichting Metakids (2017-nu)
- Voorzitter Raad van Toezicht Ajax Supportersvereniging (2017-nu)
- Overige wetenswaardigheden: Getrouwd met Carla, geen kinderen.
- Hobby's: Muziek, voetbal, reizen

STERREN NL

Opgericht in 2006 als digitaal televisiekanaal, inmiddels een multimedialplatform

Onderdeel van AVROTROS

12 medewerkers